

Hvad indeholder Lovforslaget saa videre? Det sørger for, at en Del farmaceutiske Kandidater kunne faa Apoteker. Det have vi ikke noget imod, ikke det fjerneste, men det, vi, der staa her som Folkets Repræsentanter, ere traadte i Skranken for, naar vi have behandlet denne Sag, er ikke at skaffe nogle farmaceutiske Kandidater en god Stilling, skønt vi naturligvis ikke have noget imod, at de faa saadanne gode Stillinger. Det andet, Lovforslaget vil, er at sørge for at pensionere nogle syge og afgangne Apotekere og nogle Apotekerrenker. Det er hele Realiteten af dette Lovforslag. Ministeren siger, at det er en Skam, at vi ikke have behandlet det. Ja, er det da det, som vi i de mange Aar, hvori vi have behandlet denne Sag, have forlangt? Vi have naturligvis ikke noget imod, at disse farmaceutiske Kandidater kunne blive ansatte, og derigennem, at vi forlange flere Apoteker, give vi Anvisning derpaa, men det, som vi have ønsket, er, at Befolkningen maatte faa en let Adgang til Medicin. Men det kan dette Lovforslag ikke hjælpe det fjerneste til. Det, at det forbydes at oprette Hjælpeapoteker, at Apotekerne ikke maa forpagtes ud, eller at Enkerne ikke maa drive dem, hvad i al Verden kan det hjælpe Folk? Og d'Hrr., som tale om den billige Medicin, vi have i Danmark, glemme stadig, hvor langt vi maa rejse efter den. Det bliver ofte dyr Medicin for Smaafolk, naar de maa rejse flere Mil for at faa den Medicin, som Doktoren skriver op til dem. Ja, at Medicinen er billig, det kan det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) og det kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) sagtens sige, det kunne d'Hrr. i Købstæderne sagtens tale om, som have Apoteketerne lige for, men vi Landboere have en anden Maalestok. Undertiden have vi jo Lægerne i Nærheden; hvor man er i Nærheden af Stationerne, have vi jo nemt til Læger, men vi maa tit rejse flere Mil efter den Medicin, som Lægerne have opskrevet. Vi have atter og atter forlangt paa Befolkningens Vegne, at der skulde oprettes flere Apoteker for at faa let Adgang til Medicin. Jeg beklager ikke, at vi ikke have behandlet dette Lovforslag. Kunne vi ikke opnaa andet end dette, ser jeg ikke, at det er noget at opnaa for vort Standpunkt; men da vi alvorlig og gerne ville frem paa dette Omraade, og da de saakaldte reelle Apoteker have vist sig at være en Hindring for at komme rigtig frem, have vi bedet Ministeren om at gøre Skridt til at faa Forholdene undersøgte. Naar den ærede Minister siger,

at dette Lovforslag er et godt Grundlag — og det mente det ærede Medlem for Aarhus ogsaa — saa siger jeg: Nej, det er intet Grundlag for det, vi have forlangt, og den ærede Minister kan være rolig for, at efter de Resultater, vi have set af det Standpunkt, vi have stillet os paa fra Folketingets Side i en Række af Aar, finde vi ingen Anledning til at forandre Signalerne. Thi hvad Resultat er der kommet? Der er kommet det Resultat, at vi have faaet en Lov i Danmark, hvorefter de Apoteker, som nu oprettes, maa svare en Afgift. Men Meningen har rigtignok ikke været, at denne Afgift alene skulde bruges, som her i Lovforslaget foreslaaet, til at give Apotekerrenker og gamle afdankede Apotekere Pension. Nej, Meningen har været, at vi derigennem skulde faa nogle Penge, saaledes at vi, naar der fra Befolkningen kom Forlangende om at faa oprettet Apotek i tyndt befolkede Egne, og Ministeren sagde, at et saadant Apotek ikke kunde bestaa, saa kunde bruge Fondet til at støtte saadanne ny oprettede Apoteker. Det er altsaa et udmærket Resultat. Det næste Resultat er, at der er kommet mere Fart i Administrationen til at oprette Apoteker. Den ærede Minister gav selv en Statistik og meddelte, at der i de sidste 2—3 Aar er oprettet 8—9 ny Apoteker. Naar vi have saadanne Resultater, finde vi ingen Anledning til at forandre Signalerne. Dermed sige vi ikke, at vi ikke ville være med til at fremme Udviklingen baade paa Medicinal- og Læge- og Apotekervæsenets Omraade. Nu kommer den ærede Minister, efter at han har ført denne lange Tale om Betænkningen og læst den for os, med en Konklusion, hvori han siger, at han intet Forslag kan komme med; det var noget andet med det overordnede Sundhedsraad og Dagsordenen der. Han vilde vide af mig som Ordfører, om disse to Love fremdeles skulde blive ved at være knyttede sammen. Jeg kunde have Lyst til at sige med en populær Vittighed, som jeg tidligere har brugt her i Salen: Lad os se Dyret! Den ærede Minister har lovet os et Lovforslag om Lægevæsenet. Lad os se, hvorledes dette Forslag bliver. Holder dette Lovforslag sig inden for rimelige finansielle Grænser, og kunne vi skønne, at det virkelig er til Gavn for Befolkningen i hygieinisk Henseende, antager jeg, at vi ville være med til at fremme et saadant Lovforslag. Men jeg tror at kunne love Ministeren, at vi ikke derfor ville undlade at minde ham om, at gøre noget paa Apotekervæsenets Omraade, ikke alene for at faa farmaceutiske Kandidater ansatte